

Mentres desde l'any 1897 els agricultors de Austria, Italia, Fransa y d'altras nacions se preocupan seriament estudiant la possibilitat de resoldre una cuestió de tanta transcendencia com es el privar de que una pedregada se'ns enporti la cullita, nosaltres solsament hem fet lo de sempre, aixó es: llegirho y comentarho ab certa indiferencia y desconfiansa, pensant que quant haurém vist plenament comprovat d'aprop la eficacia dels disparos contra las tormentas, allavors ens determinarém á colocar canóns. Aquesta manera de pensar y d'obrar tan rutinaria, tan fora del temps que corrém y tan distinta de todas las demás classes socials, está per desgracia de tots, molt arraigada en la generalitat de la nostra classe, degut á un sens fi de causas y entre ellas á son caracter deixat, mesquí y desconfiat en que viu, essent causa aixó, de que no neixin mes iniciativas, y surtin personas que's posin al devant de cap empresa que tendeixi á un bé comú, puig pue ja se sab que 'l que ho intenti, n'acostuma á surtir ab las mans al cap.

Si d'un ó dos anys á n'aquesta part se comensan á coneixe en el nostre pays els canons granífuchs y els seus efectes en mes ó menos escala, no es pas perquè els pagesos en general hagim fet cap esforços en tal sentit, sino que ha sigut com una de las tantas cosas que'ns arriivan per invasió ó gracias al esperit especulador d'una ó varias personas que mogudas pel desitj de fer negoci, se decideixen á construir ó á introduir lo que constitueix tal ó cual novetat ó avens, y en virtud de la propaganda comercial que las indica-das personas han fet del seu article, es per lo que